

ÉRKEZETT

2014 MÁRC 14.

Pécsi
Törb

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pécsi Törb	
É. sz.:	2014 MÁRC 11
15.G. 21240/2012	
Ugy. sz.:	Mell.:

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Dr. Sahin-Tóth Balázs Morley Allen & Overy Iroda (1075 Budapest, Madách Imre u. 13-14., ügyintéző: dr. Sahin-Tóth Balázs ügyvéd) által képviselt MKB Bank Zrt. (1056 Budapest, Váci u. 38.) felperesnek a Dr. Hidas és Társai Ügyvédi Iroda (1124 Budapest, Németvölgyi út 62., ügyintéző: dr. Hidas Gábor ügyvéd) által képviselt Budapest Főváros Önkormányzata (1052 Budapest, Városház u. 9-11.) alperes ellen kötelmi igény érvényesítése iránt a Pécsi Törvényszéken 15.G.21.240/2012. számon indult perében a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.134/2013/9. számú jogerős közbenső ítéletével szemben az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság 15.G.21.240/2012/21.számú közbenső ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 152.400.000,- (százötvenkétfélmillió-négyszázezer) Ft együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg felhívásra az államnak 2.500.000,- (kétfélmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési és 3.500.000,- (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes és a perben nem álló Porto Investment Hungary Kft. (a továbbiakban: Szolgáltató) 2007. július 23-án Szolgáltatási Szerződést kötött a Budapest IX. ker. Fővám

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

tér 11-13. szám alatti telken a Szolgáltató saját finanszírozásában megvalósítandó „Központok Épületegyüttes” tervezetése, kivitelezése, határozott ideig történő teljes körű üzemeltetése, karbantartása, az alperes javára történő bérbeadása, valamint a bérbeadással nem érintett, belső kulturális közösségi funkciójú területeinek a Szolgáltató által történő szabad hasznosítása tárgyában. A szerződő felek a szerződés 18.1.) pontjában rögzítették, hogy a hiányzó pénzügyi fedezet biztosítása érdekében bevonandó finanszírozó pénzintézettel Közvetlen Megállapodást kívánnak kötni.

A Szolgáltató, a szintén jelen perben nem álló Porto Investment Ltd. (a továbbiakban: Ltd.) és a felperes 2008. január 10-én 28.400.000,- euró és 500.000.000,- Ft ÁFA hitelösszegre Hitelkeret-Megállapodást kötött a fenti projekt finanszírozására. E megállapodás a hitel lehívását szigorú eljárási rendhez kötötte, az adósságot havi beszámolásra kötelezte, és közvetlen ellenőrzési jogot biztosított a felperesnek.

A felperes, az alperes és a Szolgáltató 2008. június 9-én megkötötte a Szolgáltatási Szerződésben jelzett Közvetlen Megállapodást. Ebben - többek között - rögzítették, annak tárgya az, hogy a szerződő felek miként kívánnak együttműködni a Szolgáltató súlyos szerződésszegése vagy a Hitel-Megállapodás szerinti szerződésszegés esetén. A II. fejezetben szabályozták az eljárási rendet, a felperest mint hitelezőt és az alperest mint a Szolgáltatási Szerződésben részes egyik felet megillető felmondási jog gyakorlásának módját, a felmondási értesítő tartalmát, egymás kölcsönös tájékoztatását, a Szolgáltatási Szerződés és a Hitel-Megállapodás helyreállítása végett tárgyalások folytatását, ennek eredményessége, illetve eredménytelensége következményeit. Az 5.1.f.) pontban kikötötték, hitelezői felmondási értesítés esetén, ha a hitelszerződés helyreállításában az érintettek megállapodni nem tudtak, az egyeztetési időszak utolsó napját követő első üzleti napon - azaz az elszámolási napon - a Szolgáltatási Szerződés a 35.3.d) pontjának megfelelő alkalmazásával - az alperes által a Szolgáltató részére küldött megszüntetésre vonatkozó értesítéssel - megszűnik, és az alperes köteles a felperes részére a Szolgáltatási Szerződés 37.5. pontjával összhangban az elszámolási napon a Szolgáltatót terhelő, fennálló teljes pénzügyi adósságot mint megszüntetési összeget megfizetni. A Közvetlen Megállapodás 5.4. pontjában az alperes külön megerősítette, hogy a felperessel szemben is elvállalja a Szolgáltatási Szerződés 37.5.a) pontjában foglaltakat, azaz, hogy a Hitel-Megállapodás alapján fennálló, a

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

Szolgáltatót terhelő tartozást, amely a Szolgáltatási Szerződés szerint, az abban foglaltak alapján történő szerződésmegszüntetés esetén járó megszüntetési pénzüsszeg része, az alperes a felperesnek fizeti meg, s e részben beszámításnak nincs helye.

A Szolgáltató 2011. augusztus 30-án felmondta a Szolgáltatási Szerződést az alperes súlyos szerződésszegésére hivatkozással. Az alperes a 2011. szeptember 21-én meghozott 2647/2011.(IX.21.) számú közgyűlési határozatával - a felmondást megalapozó ok vitatása mellett - tudomásul vette, hogy a Szolgáltató felmondási értesítőjével a Szolgáltatási Szerződés 2011. október 29-én megszűnt.

2011. október 28-án a felperes a Hitelkeret-Megállapodást szintén felmondta a perbeli ingatlanfejlesztési munkálatok tényleges befejezésének hiánya, a Szolgáltatási Szerződésnek a Szolgáltató általi felmondása, ennek a Szolgáltató mint hitelfelvevő pénzügyi és vagyoni helyzetére való hátrányos kihatása miatt.

A felperes keresetében 25.038.606,80 euró és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Közvetlen Megállapodás 5.1.f) pontja, 5.4. pontja, valamint a Ptk. 277., 198. és 200. §-ai alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta annak jogalapját és összecszerűségét is. Állította, a Közvetlen Megállapodás 5.1.f) pontjában írt feltételek nem megvalósultak meg és az 5.4.pontban foglaltak alapján sem jogosult vele szemben a felperes közvetlenül igényt érvényesíteni. A Szolgáltatót megillető megszüntetési összeg részeként, a Szolgáltatót terhelő, a felperessel szemben fennálló pénzügyi adósság felperes részére történő kifizetésére, csak akkor lenne köteles, ha a Szolgáltató részére járna megszüntetési összeg. Előadta, hogy a Szolgáltató a Szolgáltatási Szerződés szabályait megsértve mondott fel, így megszüntetési összegre, amely a felperessel szembeni pénzügyi adósságát is magába foglalja, nem tarthat igényt. Az alperes hangsúlyozta, nem vállalt a felperessel szemben önálló fizetési kötelezettséget. Hivatkozott arra is, hogy az ezzel ellentétes értelmezés esetén a kifizetése olyan tiltott állami támogatásnak minősülne, amely az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 107.cikkébe, illetve az Európai Unióról Szóló Szerződés (a továbbiakban: EK szerződés) 87. cikkébe, az Európai

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárási és regionális támogatási térképről szóló 85/2004.(IV.19.) Kormány rendelet előírásaiba (a továbbiakban: Korm.r.) és az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 14. §-ában foglaltakba ütközne.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes önálló és közvetlen helytállási kötelezettsége a felperes mint hitelező, valamint a perben nem álló Szolgáltató és az Ltd. mint adós között létrejött Hitelkeret-Megállapodásban foglaltakért - a Közvetlen Megállapodás és a Szolgáltatási Szerződés alapján - fennáll.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét részben megváltoztatta, és az elsőfokú bíróság megállapítását akként módosította, hogy az alperes a Közvetlen Megállapodás 5.4.) pontja és a Szolgáltatási Szerződés 37.5.a) pontja alapján köteles megfizetni a felperesnek - a Szolgáltatási Szerződés 36.1.a) pontja szerinti megszüntetési összeg részeként - a felperes, a Szolgáltató és az Ltd. közötti Hitelkeret- Megállapodás alapján fennálló pénzügyi adósságnak megfelelő összeget.

Szükségesnek tartotta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás egy részének mellőzését, illetve a tényállás jogvita szempontjából általa jelentősnek tartott tényekkel, a Szolgáltatási Szerződésnek a lejárat napján bekövetkező megszűnésén túl, egyéb okból történő megszűnésére vonatkozó szabályaival kiegészíteni. Rögzítette egyebek mellett, hogy a Szolgáltatási Szerződés megszűnhet közös megegyezéssel, a Szolgáltató súlyos szerződésszegésére hivatkozással az alperes felmondásával, az alperes súlyos szerződésszegésére hivatkozással a felperes felmondásával. Utalt arra, hogy az említett esetekben a Szolgáltató megszüntetési összegre jogosult. Közös megegyezéssel megszüntetés esetén ez az összeg nem lehet kevesebb, mint a Szolgáltatót terhelő, a felperessel szemben fennálló pénzügyi adósság, a Szolgáltató felmondása esetén, a pénzügyi adósság mellett annak magában kell foglalni a Szolgáltatási Szerződés 37.3.pontjában írt egyéb tételeket is.

A másodfokú bíróság a fellebbezés indokaira tekintettel hangsúlyozta: a Szolgáltatási Szerződésben a Szolgáltató úgy állapodott meg az alperessel, hogy a neki járó megszüntetési összegből a fennálló pénzügyi adósságot az

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

alperes közvetlenül a felperesnek fizeti meg. A Közvetlen Megállapodás 5.4.) pontjában az alperes a felperessel szemben is megerősítette, hogy vállalja ezt a kötelezettséget. A másodfokú bíróság szerint ezen rendelkezésekkel a felek a megszüntetési összeg részét képező, fennálló pénzügyi adósság tekintetében a jogosulti oldalon a kötelmet több alanyúvá tették. A Szolgáltató mellett a felperes is jogosultja lett az említett pénzügyi adóssággal megegyező összegnek. A Szolgáltatónak az elsőfokú eljárásban 15. sorszám, a másodfokú eljárásban 7. sorszám alatt csatolt nyilatkozataiból a másodfokú bíróság arra következtetett, hogy a Szolgáltató és a felperes között a Ptk. 335. §-a szerinti jogosultak egyetemlegessége jött létre a pénzügyi adósság követelése tekintetében, így azt bármelyikük érvényesítheti az alperessel szemben.

Az ítéletábra utalt arra is, a peres felek nyilatkozatai lényegében megegyeztek abban, hogy az alperes akkor köteles a fennálló pénzügyi adósságot a felperesnek megfizetni, ha a Szolgáltató részére megszüntetési összeg fizetésére köteles. Az alperes és a Szolgáltató nyilatkozatai alapján úgy ítélte, a Szolgáltatási Szerződés két lehetséges okból szűnhetett meg. Ha a Szolgáltató felmondása jogszerű volt, akkor a szerződés - az alperes nyilatkozatától függetlenül - a Szolgáltató felmondásával a Szolgáltatási Szerződés 35.1.f) pontja alapján. Ha a felmondás nem volt jogszerű, úgy az alperesnek a Szolgáltató felmondását - a felmondási ok vitatása mellett - elfogadó nyilatkozatával, azaz, a felek közös megegyezésével, a Szolgáltatási Szerződés 35.2. pontja alapján. Az alperes nyilatkozatát ugyanis a Ptk. 207. § /1/ bekezdése alapján akként kell értelmezni, hogy a szerződés megszüntetésére irányuló szándékot magáévá tette, a szerződést maga sem kívánta fenntartani. A másodfokú bíróság szerint, e két megszüntetési ok mindegyike esetén megilleti a Szolgáltatót a megszüntetési összeg, amely legalább a pénzügyi tartozással megegyező mértékű. Úgy ítélte továbbá, mivel szerződő félként, szerződésben vállalt kötelezettséget az alperes arra, hogy a Szolgáltatónak fizetendő megszüntetési összeg részeként a fennálló pénzügyi adóssággal megegyező összeget megfizeti, az állami támogatás megvalósulása fogalmilag kizárt, az alperes által hivatkozott részleges érvénytelenség fel sem merülhet. E kötelezettségvállalás a szerződéskötéskor sem volt ellenszolgáltatás nélküli. A Hitelkeret-Megállapodás rendelkezései ugyanis biztosították, hogy a lehívott hitelt a Szolgáltató arra a

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

finanszírozott beruházásra fordítsa, amelynek eredményeként létrejött építmény az alperes tulajdonába került. Az alperes számára az ellenszolgáltatás a szerződéskötés időpontjában is biztosított volt, a szerződés semmissége e ténybeli hivatkozás alapján sem merülhet fel.

Az ítéletábrá mindezekre tekintettel - az elsőfokú bírósággal ellentétben - az alperes fizetési kötelezettségét nem helytállási, hanem a Közvetlen Megállapodás 5.4.pontjában vállalt szerződéses kötelezettségnek tekintette és a fellebbezéssel támadott közbenső ítéletet ennek megfelelően módosított tartalommal hagyta helyben.

A felülvizsgálati kérelmében az alperes elsődlegesen a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú közbenső ítélet megváltoztatásával keresetet elutasító ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság közbenső ítéletére kiterjedő hatályon kívül helyezés mellett, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, a támadott határozat a Pp.3.§(1) és (6) bekezdését, 49.§(1) bekezdését, 141.§(2) bekezdését, 143.§(1) bekezdését, 163.§(2) bekezdését, 164.§(1) bekezdését, 206.§(1) bekezdését, 196.§-át, 213.§(1) és (3) bekezdését, 215.§-át, 221.§(1) bekezdését, 239.§-át, 252.§(3) bekezdését, 253.§(2) bekezdését sérti. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság az eljárásának anyagává tétele nélkül vette figyelembe a Szolgáltató alperessel kötött Elszámolási Egyezség tartalmára tett nyilatkozatát. Az alperes abban foglaltakkal szembeni nyilatkozatának beszerzése nélkül, részére ellen bizonyításra lehetőséget nem adva, mérlegelte felül az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és vont le jogkövetkeztetéseit, egyfokúvá téve ezzel e körben az eljárást. Az alperes sérelmezte azt is hogy a fizetési kötelezettsége jogalapjának fennállására vonatkozó közbenső ítélet meghozatala helyett, fizetési kötelezettségének megállapítását tartalmazó határozatot hozott a másodfokú bíróság. Álláspontja szerint, túl is terjeszkedett a kereseten azzal, hogy a Szolgáltató és az alperes közötti szerződéses jogviszony megszűnését is vizsgálta. Ezzel szemben az alperes szükségesnek tartotta volna arra vonatkozó bizonyítási eljárás lefolytatását, hogy a Szolgáltató az írásban tett nyilatkozata szerint valóban zálogjogot biztosított-e a megszüntetési összegre vonatkozó követelésén a felperes részére. Véleménye az

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

volt, ennek valósága esetén a felperest a közvetlen igényérvényesítés nem illetné meg.

Az alperes anyagi jogi jogszabálysértésként a Ptk. 198. §-ára, a 201. § /1/ bekezdésére, 205. § /1/-/2/ bekezdésére, 207. § /1/ bekezdésére, 240. § /1/ bekezdésére, 319. § /1/ bekezdésére, 321. § /1/ bekezdésére, 277. § /1/ bekezdésére, a 318. §-ra, 334. § /1/ bekezdésére és a 339. §-ára hivatkozott. Álláspontja az volt, a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a vizsgált szerződéseket. Azokból helytelenül következtetett arra, hogy a Szolgáltató és a felperes egyetemlegesen jogosult a fennálló pénzügyi adósság megfizetésére, továbbá, hogy a megszüntetési összeg a Szolgáltatót a felmondására tekintettel megilleti. Tévesnek tartotta azt a megállapítást is, hogy a szerződésszegően gyakorolt felmondás jogellenességének megállapítása iránti per megindítása hiányában, illetve az alperes Szolgáltatási Szerződés megszűnése tényére vonatkozó közgyűlési határozata alapján a Szolgáltatási Szerződést közös megegyezéssel megszüntnek is lehet tekinteni.

Az alperes állította, a Szolgáltatóval szembeni megszüntetési összeg megfizetésére vonatkozó kötelezettsége önmagában nem minősül tiltott állami támogatásnak. Abban az esetben viszont, ha a jogerős közbenső ítélet alapján a Szolgáltató felmondása - annak vizsgálata nélkül, hogy azt a Szolgáltató a szerződésben írt feltételekkel gyakorolta-e - önmagában is kiválthatja az alperesnek a felperes felé fennálló fizetési kötelezettségét, ez olyan helytállási kötelezettségnek minősül, ami tiltott állami támogatást valósít meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását kérte. Vitatta a az alperes által állított jogszabálysértéseket.

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt az alábbi indokok miatt jogszabálysértőnek tartotta.

A Kúria mindenképp előtt rögzít, hogy olyan eljárási jogszabálysértést nem észlelt, amely az eljárás megismétlését indokolttá tette volna.

A másodfokú tárgyalás jegyzőkönyve alapján megállapította, hogy az alperes alaptalanul állította, hogy az elsőfokú

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

ítélet meghozatala után keletkezett és becsatolt bizonyítékokat a másodfokú bíróság nem tette az eljárás anyagává, arra vonatkozóan az alperes részére nyilatkozatai megtételére nem adott lehetőséget. A Pp. 239.§ folytán alkalmazandó Pp.3.§ (6) bekezdésének, 141.§ (2) bekezdésének, 143.§ (1) bekezdésének, 163.§ (1) bekezdésének, 196.§-ának megsértése ezért nem volt megállapítható.

A Kúria a következőkben kifejtettek miatt szükségtelennek tartotta további bizonyítás lefolytatását is. Így a Pp.252.§ (3) bekezdésének megsértését sem észlelte.

A Kúria tévesnek tartotta az alperesnek azt a hivatkozását is, hogy a másodfokú bíróság a Ptk.205.§ (1) és (2) bekezdését, a 207.§ (1) bekezdését megsértve értelmezte a Közvetlen Megállapodás és a Szolgáltatási Szerződés szabályait. A Közvetlen Megállapodás I. fejezet 2. pontja egyértelműen tartalmazza, hogy a szerződés tárgya az, hogy a Szolgáltató súlyos szerződésszegése és a hitelszerződés szerinti szerződésszegés esetén miként kívánnak a felek együttműködni. A II. fejezet kizárólag a felperest mint hitelezőt a hitelszerződéssel és az alperest a Szolgáltatási Szerződéssel kapcsolatosan megillető felmondási jog gyakorlásának kereteit, eljárási rendjét rögzíti.

A felperes által hivatkozott 5.1.f)pont a hitelszerződés felperesi felmondása alapján, a hitelszerződés fenntartása érdekében tett eredménytelen egyeztetés után keletkezett, az alperesre rótt azt a kötelezettséget tartalmazza egyrészt, hogy a Szolgáltatási Szerződést mondja fel a Szolgáltató súlyos szerződésszegésére vonatkozó 35.3.d)pontban írtak szerint, másrészt a Szolgáltatót a felmondásra és az annak következtében történt szerződés megszűnésre tekintettel megillető megszüntetési összeget, amely a Szolgáltatót terhelő, a felperes felé fennálló, pénzügyi adóssággal megegyező, fizesse meg közvetlenül a felperesnek.

A Közvetlen Megállapodás II. fejezete az 5.4.pontban a megszüntetési összeggel kapcsolatosan azt tartalmazza, hogy az alperes megerősíti és a felperessel szemben is elvállalja a Szolgáltatási Szerződés 37.5.a) pontjában foglaltakat, azaz, hogy a megszüntetési összegnek azt a részét, amely a felperest megillető pénzügyi adósság, közvetlenül részére fizeti meg. Az 5.1.f) pontban foglaltakra tekintettel szükségtelen lett volna e megerősítés. Az említett pont ugyanis egyértelmű

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

rendelkezést tartalmazott az alperes vállalását illetően. Az 5.4.pontban tett nyilatkozat ezért csakis akként értelmezhető, hogy az alperes nemcsak a Közvetlen megállapodásban írt esetekben, hanem a Szolgáltatási Szerződésben rögzített, a megszüntetési összeg kifizetésének egyéb eseteire is vállalta az annak részét képező, a Szolgáltatót terhelő pénzügyi adósságnak megfelelő összegnek a Szolgáltató kezeihez történő közvetlen teljesítése helyett, a felperes részére történő megfizetését.

Mindebből az következik, hogy a felperesnek, az alperes marasztalása iránti keresete jogalapjaként, a Pp.164.§ (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségre tekintettel bizonyítania kellett volna, hogy a Közvetlen Megállapodás 5.1.f)pontjában, vagy az 5.4. pontjában írt feltételek megvalósultak.

A felperes azonban e követelménynek nem tett eleget. A Szolgáltató a Szolgáltatási Szerződést, a hitelszerződés felmondását megelőzően már felmondta. Felmondásával a Szolgáltatási Szerződés 2011. október 29-ével megszűnt. Az alperes ezért a 2011. október 28-án kézhez vett hitelezői felmondási értesítés ellenére, az 5.1.f) pontban írt további intézkedéseket nem tehette meg, és nem is tehette meg. A Szolgáltató súlyos szerződésszegésére hivatkozással a Szolgáltatási Szerződést nem mondhatta fel, felmondása hiányában a Szolgáltatót megillető megszüntetési összeg - az azzal megegyező összegű pénzügyi adósság megfizetése, annak a felperes részére való kifizetése - sem válhatott esedékessé. Az alperes és a jelen perben nem álló Szolgáltató közötti jogvitára tekintettel, miszerint a Szolgáltatót megilleti-e, és ha igen, milyen összegű megszüntetési összeg, az sem nyert bizonyítást, hogy az alperesnek a Szolgáltatóval szemben, ez utóbbi felmondására, vagy a Szolgáltatási Szerződésnek az abban foglaltak szerinti, a megszüntetési összeg meghatározására is kiterjedő közös megegyezéssel történt megszűnésére tekintettel esedékes olyan tartozása állna fenn, amelyet a felperes részére történő kifizetéssel kell teljesítenie. A Kúria álláspontja szerint a Szolgáltató perben állása nélkül a jelen eljárás során az említett jogvita nem is volt eldönthető, de a felperes nem is erre alapította a keresetét.

A jogerős közbenső ítélet - az alperes marasztalása jogalapjának bizonyítása hiányában - sérti ezért a Pp.3.§ (1) bekezdését, 164.§ (1) bekezdését, 213.§ (3)bekezdését,

Gfv.VII.30.313/2013/5.szám

215.§-át, a Ptk.277.§ (1) bekezdését.

A Kúria az ismertetett jogi álláspontja miatt érdemben nem vizsgálta, hogy az alperes esetleges fizetési kötelezettsége esetén a tiltott állami támogatás megvalósult-e.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős közbenső ítéletet a Pp.275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatva a keresetet elutasította.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban hozott döntés folytán pervesztes lett. A Kúria ezért kötelezte őt - a Pp. 270. § /1/ bekezdése és a Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint - az alperesi jogi képviselettel felmerült első,- másodfokú és felülvizsgálati eljárás költségeinek a viselésére. Ennek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése értelmében a pertárgyértékre, a kifejtett jogi képviseleti munkára és arra tekintettel határozta meg mérlegelési jogkörében eljárva, hogy a megelőző eljárások során kizárólag a jogalap tekintetében folyt bizonyítási eljárás. A megállapított ügyvédi munkadíj az említett rendelet 4/A.§ (1) bekezdése szerint az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési és felülvizsgálati illetéket a felperes köteles megtéríteni a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986 (VI.26.)IM rendelet 13.§(2) bekezdése alapján.

Budapest, 2014. február 25.

Dr.Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztoivits András sk. előadó-bíró, Dr. Vezekényi Ursula sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

/Seres Józsefné/
bírósági tisztviselő

